

Przedmiot sprawy

Skargi o odszkodowanie, na podstawie art. 178 traktatu WE (obecnie art. 235 WE) i art. 215 akapit drugi traktatu WE (obecnie art. 288 akapit drugi WE), z tytułu szkody poniesionej przez skarżących wskutek stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty określonej w art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), uzupełnionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68 (Dz.U. L 132, str. 11).

Sentencja wyroku

- 1) Nakazuje się Radzie i Komisji naprawienie szkody poniesionej przez Wilhelma Pellego oraz Ernsta-Reinharda Konrada w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. dotyczącego zasad zastosowania opłaty zgodnie z art. 5c rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych, uzupełnionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1371/84 z dnia 16 maja 1984 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej określonej w art. 5c rozporządzenia nr 804/68, ponieważ rozporządzenia te nie przewidywały przyznania ilości referencyjnej producentom, którzy wykonując zobowiązanie podjęte na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1078/77 z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającego system premii z tytułu niewprowadzania do obrotu mleka i przetworów mlecznych oraz z tytułu konwersji stad mlecznych, nie dostarczali mleka w roku przyjętym jako referencyjny przez dane państwo członkowskie.
- 2) Nakazuje się naprawienie szkody poniesionej przez W. Pellego, skarżącego w sprawie T-8/95, w wyniku stosowania rozporządzenia nr 857/84 w okresie od dnia 5 grudnia 1987 r. do dnia 28 marca 1989 r.
- 3) Nakazuje się naprawienie szkody poniesionej przez E.R. Konrada, skarżącego w sprawie T-9/95, w wyniku stosowania rozporządzenia nr 857/84 w okresie od dnia 27 listopada 1986 r. do dnia 28 marca 1989 r.
- 4) Strony przekażą Sądowi w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku wysokości należnych kwot ustalonych w drodze ugody.
- 5) W razie braku porozumienia, strony przekażą Sądowi w tym samym terminie swe wnioski wraz z proponowanymi kwotami.
- 6) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 września 2007 r. — Akzo Nobel Chemicals i Akcros Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-125/03 i T-253/03) (¹)

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Uprawnienia kontrole Komisji — Dokumenty przejęte w trakcie kontroli — Ochrona poufności korespondencji między adwokatami i klientami — Dopuszczalność)

(2007/C 269/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Zjednoczone Królestwo) i Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak, M. Mollica i M. van der Woude)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo R. Wainwright i C. Ingen-Housz, następnie F. Castillo de la Torre i X. Lewis, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: J. Flynn, QC); Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i C. Schillemans); European Company Lawyers Association (ECLA) (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci M. Dolmans i K. Nordlander oraz J. Temple Lang, solicitor); American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokat G. Berrisch oraz D. Hull, solicitor); International Bar Association (IBA) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat J. Buhart)

Przedmiot sprawy

W pierwszej kolejności, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2003) 559/4 z dnia 10 lutego 2003 r., a w razie konieczności także decyzji Komisji C (2003) 85/4 z dnia 30 stycznia 2003 r., nakazującej spółkom Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd i Akcros Chemicals oraz odpowiednio ich spółkom zależnym poddanie się kontroli na podstawie art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81 WE] i [82 WE] (Dz.U. 1962, 13, str. 204) (sprawa COMP/E-1/38.589), jak również żądanie nakazania Komisji zwrotu niektórych dokumentów przejętych w ramach spornej kontroli oraz zakazania jej wykorzystania ich treści (sprawa T-125/03), a w drugiej kolejności, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2003) 1533 wersja ostateczna z dnia 8 maja 2003 r., oddalającej wniosek o ochronę tych dokumentów na podstawie poufności korespondencji między adwokatami i klientami (sprawa T-253/03).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga w sprawie T-125/03 zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarga w sprawie T-253/03 zostaje oddalona jako bezzasadna.
- 3) Akzo Nobel Chemicals Ltd i Akros Chemicals Ltd pokrywają trzy piąte własnych kosztów przypadających na postępowanie główne oraz postępowanie w sprawie zastosowania środków tymczasowych. Pokrywają one także trzy piąte kosztów poniesionych przez Komisję w związku z postępowaniem głównym oraz postępowaniem w sprawie zastosowania środków tymczasowych.
- 4) Komisja pokrywa dwie piąte własnych kosztów przypadających na postępowanie główne oraz postępowanie w sprawie zastosowania środków tymczasowych. Pokrywa ona także dwie piąte kosztów poniesionych przez Akzo Nobel Chemicals i Akros Chemicals w związku z postępowaniem głównym oraz postępowaniem w sprawie zastosowania środków tymczasowych.
- 5) Interwenienci pokryją własne koszty poniesione w związku z postępowaniem głównym oraz postępowaniem w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 września 2007 r.
— Fachvereinigung Mineralfaserindustrie przeciwko Komisji

(Sprawa T-375/03) (¹)

(Pomoc państwa — Środki mające na celu zachęcenie do korzystania z materiałów izolacyjnych wyprodukowanych z odnawialnych surowców — Decyzja uznająca pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Pojęcie zainteresowanej strony w rozumieniu art. 88 ust. 2 WE — Obowiązek wszczęcia postępowania kontrydiktoryjnego przez Komisję)

(2007/C 269/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie ev Deutsche Gruppe der Eurima European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: T. Schmidt-Kötters; D. Uwer i K. Najork, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i M. Niejahr)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo W.D. Plessing, M. Lumma

i C. Schulze-Bahr, następnie W.D. Plessing i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2003) 1473 wersja ostateczna z dnia 9 lipca 2003 r. uznającej za zgodne ze wspólnym rynkiem środki, które władze niemieckie zamierzają przyjąć w celu zachęcenia do korzystania z materiałów izolacyjnych wyprodukowanych z odnawialnych surowców (pomoc N 694/2002).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fachvereinigung Mineralfaserindustrie ev Deutsche Gruppe der Eurima European Insulation Manufacturers Association pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 35 z 7.2.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2007 r.
— La Mer Technology przeciwko OHIM– Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Sprawa T-418/03) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego LA MER — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy LABORATOIRE DE LA MER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Art. 43 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94)

(2007/C 269/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: La Mer Technology, Inc. (Nowy York, Nowy York, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo V. von Bomhard, A. Renck i A. Pohlmann, następnie V. von Bomhard i A. Renck, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciele: adwokaci E. Baud i S. Strittmatter)